

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

18-19 квітня 2012 року
м. Рівне

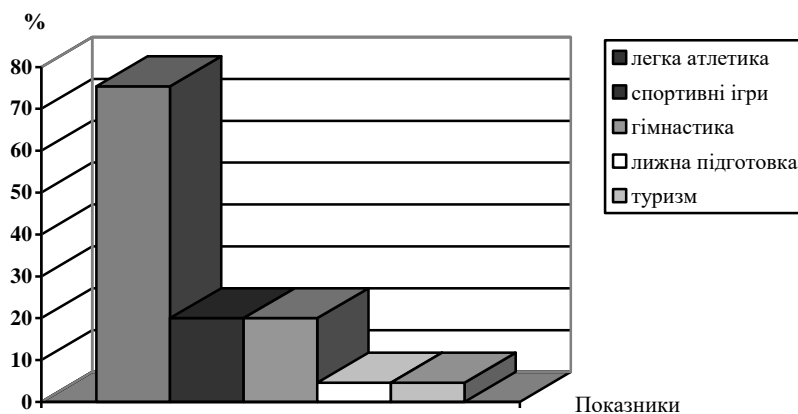
ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ:
Матеріали V Міжнародної науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців. Частина 1. Психолого-
педагогічний напрям. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 191 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ–
голова оргкомітету;
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з
наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Гон Максим Мойсейович** – доктор політичних наук, професор;
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор;
- Пальчевський Степан Сергійович** – доктор педагогічних наук, професор;
- Петрівський Ярослав Борисович** – доктор технічних наук, професор;
- Сяський Андрій Олексійович** – доктор технічних наук, професор;
- Батишкіна Юлія Валеріївна** – кандидат технічних наук, доцент;
- Воробйова Ірина Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Галуха Любов Юріївна** – кандидат історичних наук, доцент;
- Дичківська Ілона Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Мельник Віра Йосипівна** – кандидат географічних наук, доцент;
- Сілкова Галина Василівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Суржук Тетяна Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Сяський Володимир Андрійович** – кандидат технічних наук, доцент;
- Чернігівець Тетяна Іванівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Черній Алла Леонідівна** – кандидат політичних наук, доцент;
- Хижнякова Надія Олександрівна** – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного
університету (протокол №8 від 30.03.2012р.)

Малюнок 5. Види спорту, яким віддали перевагу учні для досягнення оптимального рухового режиму на заняттях з фізичної культури.

Висновки

Проаналізувавши відповіді в ході анкетування, можна зробити висновок, що учні віддають перевагу вправам, які в першу чергу їм цікаві, по-друге, приносять користь, забезпечують оздоровлення та зміцнення їх організму.

До таких вправ можна віднести легку атлетику, яка уже досить тривалий час, є найбільш популярною.

Під час роботи з учнями сільської школи я, особисто, переконалася, що рівень занять фізичними вправами на уроках фізкультури недостатній, а самостійно фізкультурою взагалі ніхто не займається. Щоб посилити інтерес дітей до занять фізкультурою, підвищити рівень навиків виконання вправ на уроках, а також і самостійно, треба посилити мотивацію шляхом ігрового та змагального методів, нестандартних уроків, можливо, додати музичний супровід при виконанні вправ та ін.

Список використаних джерел

1. Бріжатий О.В., Прокопова Л.І. Формування мотивації фізкультурно-оздоровчої діяльності особистості на різних вікових етапах її розвитку // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. - Харків: ХХПУ - 2001.. №5. - С. 10-18.
2. Бріжатий О.В., Титович А.О. Особливості мотивації до занять спортом у студентів вищих навчальних закладів // Матеріали Всеукраїнської наукової конференції.- Суми: СумДПУ ім. А.С.Макаренка, 2001.-105с.
3. Пилоян Р.А. Способы формирования мотивации спортивной деятельности. - М., 1988.-С. 22
4. Платонов В.Н. Общая теория подготовки спортсменов в олимпийском спорте. - Киев: Олимпийская литература, 1997. - С. 159-172.
5. Лубышева Л.И., Грушин Г.М. Теоретико-методическое обоснование физкультурного воспитания студентов // Теория и практика физической культуры, 1991. - № 6. - С. 9-12.
6. Сіренко Р.Р. Фактори, що впливають на рухову активність та мотивацію до занять фізичним вихованням студенток вищих навчальних закладів //Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: наук. монограф. За ред. проф. Єрмакова С.С. - Харків: ХХП, 2005. - № 15. - С. 44 - 51.
7. Турчина Н.И. Эффективность факультативных занятий различной направленности по физическому воспитанию студентов вузов технического профиля //Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. - Харків: ХХП, 2005. - № 21. - С. 97-105.
8. Шуляк К. Структура і направленість занять з фізичного виховання студенток фармацевтичних спеціальностей //Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. - Харків: ХХП, 2005. - № 2. - С. 47-52.
9. Бех І.Д. Виховання особистості.- К.:Либідь,2003. - Е.2. - С. 215-225.
10. Ильин Е. П. Психология физического воспитания. - М.: Просвещение, 1990. -С. 13-21.
11. Божович Л. И. личность и её формирование в детском возрасте. - М,1986. - 333 с.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ

Ониськевич Т.В., магістрант

Шевців З.М., кандидат педагогічних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

У наш час вимоги, які ставляться до будь-якої форми суспільної діяльності, пов'язують з культурою, тому що її високий рівень — необхідна умова ефективності будь якої праці. Специфіка культури, як якісної характеристики духовно-практичного освоєння людиною світу відбивається у тому, що вона (культура) свідчить, в якій мірі людина стала для себе та інших людиною, як вона відчуває та усвідомлює себе такою.

Актуальність проблеми: сучасні наукові дослідження стану професійної підготовки майбутніх фахівців засвідчують, що існує низка суперечностей у формуванні професійної культури майбутніх фахівців, а саме між:

- вимогами сучасного суспільства до майбутніх фахівців та їх готовністю до професійної діяльності;
- індивідуально-творчою природою професійної діяльності та масово-репродуктивним характером підготовки майбутніх фахівців;
- усвідомленням майбутніми спеціалістами значущості професійної культури і недостатнім рівнем її сформованості.

Метою статті є аналіз можливостей вищого навчального закладу щодо розв'язання такої проблеми, як формування професійної культури майбутніх фахівців.

Проблема полягає у виявленні та обґрунтуванні ефективних шляхів, засобів та психолого-педагогічних умов формування професійної культури для вдосконалення їх професійної підготовки у вищому навчальному закладі.

У даній статті хотілося б звернути особливу увагу не тільки на сутність професійної культури особистості, але й процесу її становлення, тим більше, що одна із цільових настанов освітнього процесу — підготовка учнів, студентів до соціально-професійного самовизначення. Тому корисно розглянути не тільки професійну культуру сформованого спеціаліста, але і шлях руху.

Наявність проблемної ситуації: аналіз соціологічної, філософської, психолого-педагогічної літератури свідчить про те, що ще не вироблене чітке трактування поняття "професійна культура". Автори по-різному визначають сутність і структуру культури спеціалістів, нерідко вживаючи як синонім поняття "культура праці", "культура виробництва", "професійна культура". Культура виробництва характеризує якість сукупної праці, культура праці — її якість на конкретному об'єкті; професійна культура — соціально-професійна якість суб'єкта праці.

За визначенням, яке надає культурологічний словник, професійна культура "характеризує рівень і якість професійної діяльності, які залежать від соціально-економічного стану суспільства й сумлінності в оволодінні певними знаннями, навичками конкретної професії та їх практичному використанні" [2, с. 173].

Відомо, що кожна професія ставить перед людиною свої специфічні вимоги — професійні якості. Їх формування у поєднанні з професійними знаннями, навичками та вміннями і є тією основною ланкою професійного виховання у навчальних закладах. Під вихованням розумімо цілеспрямований процес створення умов для розвитку, саморозвитку й самореалізації особистості. Як зазначає А. О. Деркач, "особистість має оволодіти здатністю до проектування саморозвитку і до організації в межах своєї професійної діяльності умов для самореалізації". [1, с. 575].

Необхідність у її вивченні. В структурі професійної культури можна виділити два блоки: *професійно-організаційний* (знання, вміння, досвід, майстерність), що здобувається тільки у вищих навчальних закладах; *соціально-моральний* (ціннісні орієнтації, морально-вольові якості, що визначають ставлення до процесу, суб'єктів, засобів і результатів діяльності), який формується як в процесі навчальної діяльності так і поза нею.

Перший етап процесу становлення майбутньої професійної культури починається з перших років освіти підростаючого покоління. Адаже такі компоненти, як загальношкільні й загальнонавчальні вміння, загальні орієнтовні основи діяльності, емоційно-ціннісне ставлення до праці, прагнення доводити справу до кінця, певною мірою доступні для засвоєння молодшими школярами. Крім того, не секрет, що саме в цьому віці прищеплюються такі навички трудової культури, як старанність, охайність, звичка доводити будь-яку справу до кінця. Саме предметно-образний характер мислення молодшого школяра викликає в нього почуття задоволеності від успішно завершеної роботи і якщо ці прояви трудової культури не вдається розвинути в молодшому віці, важко наздогнати згаяне пізніше.

Підвищення рівня професійної культури розглядається як результат удосконалення творчого й особистісного потенціалу фахівця. А цього можна досягти за умови, якщо сам процес формування професійної культури є невід'ємною складовою загальної системи професійної підготовки майбутнього спеціаліста і виконується він цілеспрямовано, постійно і систематично.

В ефективності процесу формування загальної та професійної культури повинен бути зацікавлений увесь педагогічний колектив навчального закладу. Однак формування фахівця, його загальнокультурних якостей не може обмежуватись тільки навчанням у вищих навчальних закладах, цей процес тривалий і багатоаспектний, що продовжується протягом всього життя. Такі якості людини, як відповідальність, комунікативність, самостійність тощо, формуються в умовах стрімкого розширення кола їх ділового і професійного спілкування.

Із дорослішанням особистості з урахуванням вікових можливостей, розширення обсягу знань і життєвого досвіду відкриваються можливості для розвитку нових характеристик, що впливають на прояв трудової культури як основи майбутньої професії. Так, природничо-наукові знання впливають на розвиток екологічної культури: вивчення правознавства, основ економічних знань дозволяє готувати до моральної поведінки в умовах ринкових відносин: введення інформатики і комп'ютерних технологій до навчального процесу створюють основу формування комп'ютерної грамотності, що з переходом до інформаційного суспільства стає структурним елементом професійної культури незалежно від сфери діяльності.

У процесі професійної підготовки фахівця, формування його професійної культури має здійснюватись такий підхід до особистості при якому будуть враховані його індивідуальні якості та задатки, вікові та соціально-психологічні зміни, регіональні та національні особливості.

Її значення. Аналіз наукової літератури дозволяє дійти висновку що наявність змісту культури особистості фахівця

відкриває наступні можливості [3]:

- *оцінити ступінь власної відповідності вимогам професії;
- *цілеспрямовано вдосконалювати себе;
- *усвідомити рівень особистої відповідальності за обрану справу;
- *відчутти свою значущість як в професії, так і в культурі;
- *побачити "горизонти акме", а не просто перспективи кар'єрного росту.

Висновки: Отже, головна мета професійної освіти — підготовка кваліфікованого працівника відповідного загальнокультурного рівня і профілю, конкурентноспроможного на ринку праці, компетентного, що вільно володіє своєю професією. А успішне формування професійної культури в навчальному закладі можливе за умов: зорієнтованості навчально-виховного процесу на формування професійної культури; цілеспрямованого формування позитивної мотивації до діяльності та стійкої потреби в саморозвитку професійної культури; упровадження оптимальної сукупності форм і методів організації педагогічного процесу, спрямованого на розвиток професійної культури; орієнтація професійної практики на формування професійної культури фахівця.

Перспективи подальших пошуків у напрямку дослідження полягають в тому, що необхідно докладніше розглянути сутність поняття "професійна культура", її особливості, компоненти та процес формування в умовах університету.

Список використаних джерел

1. Деркач А. О. Акмеологические основы развития профессионала / А. О. Деркач// - М: Издательство Московского психолого-социального института. - Воронеж: НПО "МОДЭК", 2004. - 752 с.
2. Корінний М. М., Шевченко В. Ф. Короткий енциклопедичний словник з культури. - К.: Україна, 2003. - 384 с.

3. Масюкова Н. А. Культура личности субъекта научно-исследовательской деятельности / Н. А. Масюкова // Педагогика. - №1.-2008.-С.48-56.

СОЦИАЛЬНО-ЦЕННОСТНЫЙ И ЗНАЧИМЫЙ ХАРАКТЕР ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Бакиши Э.Н., студентка

Зарединова Э.Р., кандидат педагогических наук, доцент

Крымский инженерно-педагогический университет, г. Симферополь

«Учитель – профессия дальнего действия,

главная на Земле»

(Р. Рождественский)

Актуальность проблемы. Специфика современного образования определяется такими качественными характеристиками личности как свобода и ответственность и готовность к саморазвитию и самореализации, способность социализироваться и адаптироваться к быстро меняющемуся миру, креативность, смысловое творчество. Приоритетом современного образования должно стать не только формирование компетентности в области знаний, но и развитие четких нравственных критериев, актуализация высоких духовных потребностей.

Большого внимания к себе в таких условиях требует сама личность учителя, его ценностные смыслы профессиональной деятельности. Именно личность учителя определяет качество и результат труда.

Цель статьи: выявить роль учителя в развитии личности ребёнка и раскрыть социально значимый характер педагогической деятельности.

Личность педагога рассматривается как важное условие, определяющее успешность образовательного процесса, и считается основным мериллом его профессионализма.

Слово педагог происходит от греч. *paidahos* (*pais* – ребёнок; *ahō* – верю, воспитываю). Педагогами называли людей, которые занимались детоведением, воспитанием детей. Поэтому не случайно профессия педагога (учителя, воспитателя) является одной из древнейших на Земле [3, с. 16].

Младшие школьники относят учителя к кругу высоко значимых взрослых, ему подражают, его авторитету подчиняются. Учителю начальных классов необходимо следовать научно-обоснованному воздействию на ребенка, воплощая общечеловеческие ценности, так как именно в младшем школьном возрасте закладываются первые ценностные ориентации, нормы поведения и деятельности. Следует отметить, что наряду с процессом передачи детям знаний всегда происходит трансляция личностного плана педагога, причем не только позитивного, но и негативного характера.

Поэтому знания, умения и навыки – лишь элементарные основы личности учителя, а проявления его естественного и гармоничного поведения в контексте современной культуры, на уровне высокой духовности – более высокий и продуктивный уровень развития его профессиональной деятельности.

Детям, которые сегодня обучаются в школе, в новом информационном обществе XXI века предстоит решать судьбу своей страны, основываясь на принятых ценностях. Это означает, что образовательный процесс школы должен способствовать беспрепятственному процессу восхождения личности ребенка к ценностям, готовить человека не только для сегодняшнего дня, но и с перспективой на будущее.

В этом процессе ведущая роль принадлежит педагогу, так как именно он транслирует ценности своим ученикам. Педагогическая деятельность в данном случае становится условием преемственной связи поколений. Следовательно, существенно проанализировать профессиональные ценности учителя, как нормы, регламентирующие его педагогическую деятельность [6, с. 112-113].

Ценности по своей сути историчны, т. е. в каждом конкретном контексте времени они трансформируются. И важным представляется рассмотрение вопроса о развитии профессиональных ценностей учителя в историческом аспекте.

Анализ отечественной историко-педагогической литературы показал, что в конце XIX начале XX вв. ценностный ряд гуманистической педагогики по утверждению, Н.П. Юдиной, был представлен несколькими «концентрами». В основе одного из них находился учитель и его профессионально-педагогические ценности [7, с. 176].

В Киевской Руси обязанности учителя совпадали с обязанностями родителя и властителя. В Древней Руси учителей называли мастерами, подчеркивая этим уважение к личности наставника подрастающего поколения. Но и мастеров-ремесленников, передававших свой опыт, называли и сейчас, как известно, называют уважительно - Учитель.

С момента возникновения педагогической профессии за учителями закрепились прежде всего воспитательная, единая и неделимая, функция. Учитель – это воспитатель, наставник. В этом его гражданское, человеческое предназначение. Именно это имел в виду А. С. Пушкин, посвящая своему любимому учителю профессору нравственных наук А. П. Куницыну (Царскосельский лицей) следующие строки: "Он создал нас, он воспитал наш пламень... Заложено им краеугольный камень, им чистая лампада возжена" [5, с. 351].

В труде учителя всегда содержится гуманистическое, общечеловеческое начало. Сознательное его выдвижение на первый план, стремление служить будущему характеризовали прогрессивных педагогов всех времен. Так, известный педагог и деятель в области образования середины XIX в. Фридрих Адольф Вильгельм Дистервег, которого называли учителем немецких учителей, выдвигал общечеловеческую цель воспитания: служение истине, добру, красоте. "В каждом индивидууме, в каждой нации должен быть воспитан образ мыслей, именуемый гуманностью: это стремление к благородным общечеловеческим целям" [2, с. 237]. В реализации этой цели, считал он, особая роль принадлежит учителю, который является живым поучительным примером для ученика. Его личность завоевывает ему уважение, духовную силу и духовное влияние. Ценность школы равняется ценности учителя.

Интеграция воспитательных усилий семьи и школы имеет приоритетное значение на ступени начального общего образования. Учитель в качестве уполномоченного общества наравне с родителями несет ответственность за социальную зрелость каждого воспитанника [3, с. 17]. При этом школа и семья должны создавать целостное пространство духовно-нравственного развития младшего школьника. На последующих ступенях общего образования эта связь сохраняется, но на первый план выходят воспитательные отношения школы и социума.

Невозможно быть эффективным учителем, не раскрывая перед учениками своего «символа веры», принципов своего отношения к событиям и людям, элементов своего жизненного опыта. Ценностная роль учителя уникальна. Учитель как образцовый гражданин – это служитель храма, несущий на глазах детей свой крест на свою Голгофу, и не ожидающий земного вознаграждения. Жизненный опыт показывает, что каждый из нас знал в своей жизни такого

ПСИХОЛОГО–ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий педагог

Адамчук С.В., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ	1
Азарова У.В., Коваль В.В. ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	2
Анисимова Л.С. СИСТЕМА ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ЗАДАЧ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ.....	4
Бізюк К.В., Суржук Т.Б. ОПРАЦЮВАННЯ ФАКТИЧНОГО ЗМІСТУ ТЕКСТУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	6
Ваколюк А.М., Вербець В.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	7
Вангрет Н.О. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДИХАЛЬНОЇ ГІМНАСТИКИ В ОЗДОРОВЧІЙ РОБОТІ З СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	9
Власюк О.В., Гетманчук Н.О. ВИКОРИСТАННЯ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	11
Возняк І.М., Юсенко А.С., Фещук Ю.В. ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЗМІСТУ КУРСУ КРЕСЛЕННЯ В ПОЗАШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	13
Возняк Н.В., Суржук Т.Б. ПРОГРАМНІ ВИМОГИ ДО ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В 3-4 КЛАСАХ	14
Высоцкая Е.В., Зеленев Е.А. ВОСПИТАНИЕ ТОЛЕРАНТНОСТИ В МУЛЬТИКУЛЬТУРНОМ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОСТРАНСТВЕ КАНАДЫ	16
Галатюк М.Ю. ДИДАКТИЧНА СИСТЕМА РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ	18
Гарбар В.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В.М. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАДАЧ.....	19
Гецько С.І. СУЧАСНЕ ПОНЯТТЯ ІНТЕГРАЦІЇ.....	20
Глазкова І.Я. СТРУКТУРА І ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА «ПОПЕРЕДЖЕННЯ І ПОДОЛАННЯ БАР'ЄРІВ СТУДЕНТАМИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ».....	22
Глеб А.Л., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СРЕДНЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ДЕКОРАТИВНЫМИ РАСТЕНИЯМИ ОТКРЫТОГО ГРУНТА.....	23
Голобурда М.А., Горбатова Е.В. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ЧУВСТВА ЦВЕТА У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	24
Голуб О.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ НЕСТАНДАРТНИХ УРОКІВ З АЛГЕБРИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	25
Гон І.М., Шугасва Л.М. РІВНЕНСЬКА ЖІНОЧА ГІМНАЗІЯ: ФРАГМЕНТИ СТОРІНОК ІСТОРІЇ	27
Григорчук С.Ф., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ З ОСНОВ ДИЗАЙНУ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	28
Грбар С.В., Лазарець О.Ю., Присяжнюк І.М. РОЗРОБКА ВІДЕОЗАНЬ НА ТЕМУ «ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ПЕРШОГО ТА ВИЩИХ ПОРЯДКІВ».....	30
Гуменюк О.В., Швець В.О. ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ	31
Дворцева Г.В., Міквабія Е.Г. МИСТЕЦТВО ЯК КАТАЛИЗАТОР ОБРАЗУ ЛЮДИНИ КУЛЬТУРИ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	33
Гурская В., Дубинина Д.Н. ОСОБЕННОСТИ ВОСПРИЯТИЯ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ДЕТЬМИ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	34
Гаврилюк В.О., Давнюк С.В. МЕТОДИКА РОБОТИ НАД РОЗВИТКОМ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ (НА ЛЕКСИЧНОМУ МАТЕРІАЛІ).....	35
Дем'яничук Т. М., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ.....	36
Демчук І.А., Суржук Т.Б. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІКИ ЧИТАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	37
Джас М.І., Колупасва Т.Є. ГЕНЕЗИС ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФЕСІЇ В ЗАРУБІЖНІЙ ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	39
Джеджеря О.М., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ І ВМІНЬ УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕНІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА» НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	41
Дмитрук Р.М., Веремчук А.П. ФУНКЦІЇ СТУДЕНТА І ВИКЛАДАЧА ПІД ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ.....	42

Довгаль О.П. ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК, ЯК ЗАСІБ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ В ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ	44
Ермолаєва С.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С СЕЗОННЫМИ ИЗМЕНЕНИЯМИ В ЖИЗНИ ПТИЦ	46
Ємець І.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	47
Задерей М.Р., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ОБРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ШЛЯХОМ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	48
Іванова С.М., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ МЛАДШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С РАСТЕНИЯМИ УГОЛКА ПРИРОДЫ	50
Ігнатюк Ю.В., Сингаївський Д.В. РОЗВИТОК ГРАФІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ КРЕСЛЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ	51
Калита В.О., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІДЕАЛУ В УЧНІВ 8-9 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	52
Калініна О.С., Тарасенко Г.С. ДОМІНАНТНО-ОБРАЗНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЕСТЕТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	53
Качинська Д.І., Швець В.О. ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТРАНСЦЕНДЕНТНИХ НЕРІВНОСТЕЙ	55
Кардаш О.Ю., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	56
Карпук А.В., Самсонюк Н.Ф. МЕДИКО-ЛОГОПЕДИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З МОВЛЕННЕВО-РУХОВИМИ ПОРУШЕННЯМИ	58
Касянчук Т.В., Гегманчук Н.О. ПРОБЛЕМНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ МОВИ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	58
Кмитюк О.В., Гудовсек О.А. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ІДЕЇ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	61
Коваль В.В., Пальчевський С.С. ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В УМОВАХ ДОЗВІЛЛЯ	63
Ковальчук І.А., Тарасенко Г.С. СВІТОГЛЯДНА КУЛЬТУРА ЯК ОСОБИСТІСНИЙ ФЕНОМЕН	64
Кошелева Н.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ЛЕКАРСТВЕННЫМИ РАСТЕНИЯМИ	66
Куцова М.Г., Козлакова Г.О. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ І СПЕЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ БАКАЛАВРІВ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ В УНІВЕРСИТЕТАХ КАНАДИ	66
Лебедина Е.В. ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ И ПРОБЛЕМЫ ДУХОВНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ	68
Лебейчук Т.Ю., Приймак О.П. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ НА РУХ	69
Левчун О.І., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ УЧНІВ 5 КЛАСУ ДО ОЛІМПІАД З МАТЕМАТИКИ	72
Ліщенко І.В., Рябокони В.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ДИДАКТИЧНОГО ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	73
Лобач О.Л., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ПЕРВІСНА ТА ІНТЕГРАЛ» У КЛАСАХ ПРИРОДНИЧО – МАТЕМАТИЧНОГО НАПРЯМУ	75
Люлька А.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	76
Малайчук Т.С., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМНО-ПОШУКОВОГО НАВЧАННЯ В УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ	77
Малашенко М.А., Малахова І.А. РАЗВИТИЕ ТВОРЧЕСКИХ СПОСОБНОСТЕЙ ДОШКОЛЬНИКОВ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ РУЧНОМУ ТКАЧЕСТВУ	78
Маліванчук М.В., Коваль Г.П. ПРИНЦИПИ, МЕТОДИКИ І ЗАСОБИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ. КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТУ	80
Мамчуровська М.В., Коваль В.В. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	82
Матвійчук В.Л., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ МАЙБУТНЬОГО ШКОЛЯРА У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	83
Медведюк К.О., Сяська Н.А. МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПРОБЛЕМНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В КУРСІ СТЕРЕОМЕТРІЇ З ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРА	85
Мельникова М.С., Шебеко В.Н. СТАНОВЛЕНИЕ СУБЪЕКТНОСТИ РЕБЕНКА В ДИГАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	86
Набочук О.Ю., Семещук І.Л. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ГЕОМЕТРІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОГРАМИ “GRAN 2D”	88
Назарець Л.М. СПЕЦИФІКА ВПЛИВУ ЕМОЦІЙ НА ПІЗНАВАЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛЯРІВ	89
Начичко Л.М., Рябокони В.І. РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ПРОЦЕСІ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	91

Нелюбіна І.О. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ЛІВОРУКИХ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	93
Немеришина К.П., Рябоконт В.І. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ТВОРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	95
Немира Т.М., Горопаха Н.М. ГОТОВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	97
Нестерчук А.Ф., Янцур Л.А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СЦЕНІЧНОЇ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІСІ	99
Новосад І.В., Янцур М.С., Трофімчук В.М. КОНСТРУКТОРСЬКА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	101
Опанасець В.В., Хірна К.С., Шроль Т.С. ВИКОРИСТАННЯ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	102
Остапчук Н.О., Павелків Р.В. ОСОБИСТІСНЕ СПІЛКУВАННЯ ПЕДАГОГА З УЧНЯМИ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ.....	103
Павлова Н.С., Гнедко Н.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ «ІНФОРМАТИКА».....	105
Павловська В.В. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ НАВЧАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЛЬЩІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ПРОЦЕСУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	107
Павлюк Т.О. ФОРМУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГРАМОТНОСТІ ДИТИНИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	109
Павлюк Ю.А., Козлюк О.А. РОЗВИТОК ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК УМОВА ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ... ..	110
Палаженко О.П. ВИКОНАВСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК ЄДНІСТЬ ТЕХНІЧНОЇ І ХУДОЖНЬОЇ СТОРІН В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ТВОРІВ МУЗИКАНТАМИ-ДУХОВИКАМИ	112
Пекач Н.В., Суржук Т.Б. ВИВЧЕННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОМИЛОК У ЧИТАННІ, ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	114
Піловець А.В., Белешко Д.Т. ЗМІСТ І МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ФАКУЛЬТАТИВНОГО КУРСУ «РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ»	116
Пітик С.М., Бричок С.Б. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ, ЯК ПРОБЛЕМА ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ 20-30 РР. ХХ СТОЛІТТЯ.....	117
Полтавська Н.Є., Червякова Н.І. ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАТОРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ТЕХНОЛОГІЙ СПІВПРАЦІ	118
Полюхович Н.В. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ТА ЕКОНОМІКИ	120
Радимська О.Д., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ДЕВ'ЯТОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	121
Свистун Т.І. ПРОБЛЕМА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	124
Севастьянов В.В., Руденко В.М. ПРОЕКТУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ МІЖНАРОДНИХ ОСВІТНІХ СЕРЕДОВИЩ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	125
Сендега Т.В. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ЛЮБОВІ ДО ПРИРОДИ В УМОВАХ ЕСТЕТИЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ДНЗ.....	126
Солтис О.Д., Давнюк С.В. МЕТОДИКА ОПРАЦЮВАННЯ РЕЧЕННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ: АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	127
Соннік І.М., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЕМОЦІЙ В МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ	129
Столярчук Н.С., Семешук І.І. СПІВВІДНОШЕННЯ ЕМПІРИЧНОГО І ТЕОРЕТИЧНОГО У НАВЧАННІ ФІЗИКИ В 8 КЛАСІ	131
Таргоній Т.І., Коваль В.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	132
Тижук І.М., Янцур Л.А. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ТЕОРІЇ РОЗВ'ЯЗАННЯ ВИНАХІДНИЦЬКИХ ЗАВДАНЬ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	133
Трофімюк К.Р., Сингаївський Д.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ І ВМІНЬ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЮ «ШВЕЙНА СПРАВА» ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	134
Тупік Ю.О., Гетманчук Н.О. БЕЗМАШИННИЙ ПРОГРАМОВАНИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАНЬ ОРФОГРАФІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	135
Улітко А.В., Шроль Т.С. РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З ВИКОРИСТАННЯМ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ.....	137
Фирсова Ю.Н., Воловик А.К. РЕФОРМА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ВІСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В КОНТЕКСТЕ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ І ВНЕДРЕННЯ «НОВОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ»	138

Фірак М.М. СПІЛЬНА РОБОТА ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ І СІМ'Ї З ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	140
Фоменко І.О., Горбунова Н.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	142
Хижняк О.В., Бєлих О.С. СТРУКТУРА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ.....	144
Хоровець Ю.С., Боровець О.В. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	146
Хролець О.І. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЧИТАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	147
Чудак Г.А., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ІРРАЦІОНАЛЬНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	148
Шелестюк Л.П., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ І ВМІНЬ З ВИГОТОВЛЕННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ НА ОСНОВІ СПОСОБІВ РОЗВИВАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ	150
Якимчук М.Ю., Кирилецька Г.М. ПРО РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА НОВІ СТАНДАРТИ ОСВІТИ	151
Демченко Ю.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИКОНАННЯ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНЯМИ СЕРЕДЬНОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ	153
Ониськевич Т.В., Шевців З.М. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ.....	155
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. СОЦІАЛЬНО-ЦЕННОСТНИЙ І ЗНАЧИМІЙ ХАРАКТЕР ПЕДАГОГІЧЕСКОЇ ДЕЯТЕЛЬНОСТІ	157
Дяченко М. Д. ФОРМУВАННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКОГО СВИТОГЛЯДУ ЯК ОЗНАКИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАТУСУ В МАЙБУТНІХ ЖУРНАЛІСТІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	158
Зиядинова Р., Зарединова Э.Р. ОБУЧЕНИЕ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ ЧЕРЕЗ РАЗВИТИЕ ПОЗНАВАТЕЛЬНОГО ИНТЕРЕСА	159
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ОРГАНИЗАЦИОННО-ПЕДАГОГІЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ УЧЕНИЧЕСКОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ	161

Молодий психолог

Аверьянова Т.С. СОВРЕМЕННАЯ СЕМЬЯ: ОСОБЕННОСТИ ГЕНДЕРНОЙ СОЦИАЛИЗАЦИИ ДЕТЕЙ.....	164
Бояківська І.О., Каламаж Р.В. НЕГАТИВНЕ САМОСТАВЛЕННЯ ОБДАРОВАНІХ ПІДЛІТКІВ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	166
Геккель Я.С., Романюк В.Л. ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК ОДНА З ФОРМ АДИКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ	167
Генсіцька-Антонюк Н.О. МАТЕМАТИЧНІ ЗДІБНОСТІ ЖІНКИ: ОСНОВНІ ТЕОРІЇ.....	168
Гоцюк О.Л., Савелюк Н.М. ВІРТУАЛЬНЕ СПІЛКУВАННЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	169
Демянюк О.Б., Ямницький В.М. ОБРАЗ СВІТУ З ПОЗИЦІЇ ГУМАНІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	171
Джеджеря О.В. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТАМИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	172
Дідук Т.С., Савелюк Н.М. АУТИЗМ – «ХВОРОБА ХХІ СТОЛІТТЯ» ЧИ БЕЗПОРАДНІСТЬ ДОРΟΣЛИХ ПЕРЕД ДИТЯЧОЮ УНІКАЛЬНІСТЮ (СПРОБА ПСИХОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ДО ПРОБЛЕМИ).....	174
Каравай Е.В., Леганькова О.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПРОБЛЕМЫ ИЗУЧЕНИЯ ОПТИМИЗМА И ПОЗИТИВНЫХ ЭМОЦИЙ	176
Кочубей О.С., Михальчук Н.О. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ УСНОЇ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ	178
Остаповець Ю.В., Романюк В.Л. НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДРУЖБИ В ПСИХОЛОГІЇ	180
Руккова, К. V., Likarchuk L.I. HEALTHY LIFESTYLE AS A SOCIAL AND PUBLIC POSITION OF YOUTH	181
Суходол А.Ю., Романюк В.Л. ТРИВОЖНІСТЬ ТА АГРЕСИВНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАХИСТУ ДІТЕЙ.....	182
Тищенко І.А., Романюк В.Л. ОСОБИСТІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ	183
Тригуб Л.А., Денисенко В.М. THE STUDENTS SEARCHING FOR THE IDEALS IN MOVIE SERIALS BECAUSE OF LACK OF FAMILY SUPPORT.....	184
Хаусман Л.В., Павелків Р.В. ФЕНОМЕН ЕТНІЧНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИ.....	184
Черепехіна О.А. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ	186

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальна за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 29. Замовлення № 123 /1. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.
тел. 0362-22-41-20*